

جناب آقای مهندس بیگلری

مدیرعامل محترم شرکت پارسین توانیر سپهر

با نهایت تائز و تاسف، درگذشت پدر گرامیتان را

تسلیم عرض نموده، برای آن مرحوم علو درجات و برای

بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.

فهرست

تأمین سوخت؛ چالش اصلی صنعت برق در

زمستان..... ۲

تعرفه‌های برق هنوز تغییر نکرده است..... ۳

توانیر: مشکلات برق زمستان به خارج از وزارت

نیرو مربوط است..... ۳

پرهیز از بخشی‌نگری با اولویت دادن به منافع

ملی در تنظیم بودجه..... ۴

چه کسی باید به دولت مشورت بدهد؟..... ۵

۷۰ درصد سوخت مایع نیروگاه‌ها برای برق در

زمستان تأمین شد..... ۶

عدم توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر به دلیل

کمبود منابع مالی است..... ۶

ضرورت اصلاح فرآیند تأمین مالی صنایع

کوچک و متوسط..... ۷

قیمت‌گذاری دستوری تولیدکننده را نابود

خواهد کرد..... ۸

بدهکاران بانکی طلبکار دولت برای تسویه از اسناد خزانه دوم استفاده کنند

وزارت امور اقتصادی و دارایی از همه اشخاص بدهکار به بانک‌ها که متقابلاً از دولت طلبکارند، درخواست کرد که برای تسویه بدهی‌ها و مطالبات خود از طریق اسناد خزانه دوم اقدام کنند.

ایرنا- وزارت امور اقتصادی و دارایی در اطلاعیه‌ای اعلام کرد که این افراد باید درخواست خود را از طریق دستگاه بدهکار در سامانه تسویه و تهاتر ثبت کنند. بر اساس تبصره ۵ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ کل کشور، وزارت امور اقتصادی و دارایی مجاز است تا سقف ۳۵۰ هزار میلیارد ریال با صدور اسناد خزانه نوع دوم، بدهی‌های قطعی دولت را با مطالبات قطعی دولت تسویه کند.

این اشخاص باید درخواست خود را از طریق دستگاه بدهکار در سامانه تسویه و تهاتر ثبت کنند.

بر اساس این گزارش، بدلیل شرایط بهداشتی فعلی جامعه و به منظور رعایت فاصله اجتماعی و کاهش تردد در دستگاه‌های اجرایی، تغییرات لازم در سامانه تسویه و تهاتر به گونه‌ای اعمال شده است که نیاز به حضور اشخاص متقاضی پس از درخواست در دستگاه‌های اجرایی بدهکار نیست.

اشخاص متقاضی ضمن پرهیز از مراجعه حضوری اولیه به دستگاه‌های اجرایی ابتدا با مراجعه به پورتال مرکز مدیریت بدهی‌های عمومی و روابط مالی دولت به نشانی <http://iridmo.mefa.ir> نسبت به اخذ فرم درخواست (شماره دو) و مطالعه مستندات اقدام و سپس بر اساس دستورالعمل و بخشنامه ذریبط نسبت به شروع فرآیند تسویه و تهاتر اقدام کنند.

بدیهی است تازمان اعلام سقف قابل تهاتر بانک‌ها توسط بانک مرکزی، سامانه صدور الکترونیکی اسناد تسویه خزانه برای شروع فرآیند و ثبت اولیه درخواست در دسترس دستگاه‌های اجرایی بدهکار است و به محض اعلام سهمیه تهاتر بانک‌های عامل توسط بانک مرکزی، مرکز مدیریت بدهی‌های عمومی و روابط مالی دولت ظرفیت اعلامی را در سامانه صدور الکترونیکی اسناد تسویه خزانه بارگزاری می‌کند.

مدیرعامل شرکت تولید برق حرارتی در گفت‌وگو با «دنیای اقتصاد» اعلام کرد

تامین سوخت؛ چالش اصلی صنعت برق در زمستان

صنعت برق یکی از صنایع پایه و کلیدی است که در تمام جوامع پیشرفته دارای جایگاه خاص و ویژه‌ای است. در ایران و طی سال‌های گذشته به‌رغم توسعه مناسب این صنعت، چالش‌های بسیار زیادی در تامین برق، به خصوص در پیک مصرف زمستان و تابستان پدید آمده است. بی‌شک شناسایی ریشه‌های اصلی مشکلات صنعت برق می‌تواند چراغ راهی برای اتخاذ سیاست‌های مناسب در آینده باشد.

صنعت برق یکی از صنایع پایه و کلیدی است که در تمام جوامع پیشرفته دارای جایگاه خاص و ویژه‌ای است. در ایران و طی سال‌های گذشته به‌رغم توسعه مناسب این صنعت، چالش‌های بسیار زیادی در تامین برق، به خصوص در پیک مصرف زمستان و تابستان پدید آمده است. بی‌شک شناسایی ریشه‌های اصلی مشکلات صنعت برق می‌تواند چراغ راهی برای اتخاذ سیاست‌های مناسب در آینده باشد. در همین راستا در مصاحبه‌ای با محسن طرزطلب، مدیر عامل شرکت مادر تخصصی تولید برق حرارتی به بررسی چالش‌های اساسی تولید صنعت برق کشور پرداخته‌ایم.

چالش‌های صنعت برق در زمستان

در سال‌های گذشته همواره بحث سوزاندن سوخت مایع در کنار سوخت گازی در نیروگاه‌ها مطرح شده است. بسیاری بر این باور هستند که استفاده از سوخت مایع در نیروگاه‌ها عامل اصلی آلودگی کلانشهرها در سال‌های اخیر بوده است. دیدگاهی که از نظر مجریان صنعت برق با واقعیت‌ها سازگاری ندارد. از درستی یا نادرستی استفاده از این سوخت که بگذریم، به نظر می‌رسد با توجه به شواهد موجود، امسال هم مثل سال‌های گذشته صنعت برق مجبور به استفاده از سوخت مایع از جمله مازوت و گازوئیل در نیروگاه‌ها خواهد شد.

به گفته مدیرعامل شرکت مادر تخصصی تولید برق حرارتی با تدابیری که اندیشیده شده تمام نیروگاه‌هایی که در کشور امکان سوزاندن سوخت مایع را دارند برای تامین برق در روزهای پرمصرف زمستان آماده خواهند بود تا در صورت نیاز و اضطرار از این گونه سوخت برای تولید برق استفاده کرده تا مشکلی در تامین برق مورد نیاز شبکه پیش نیاید.

وی خاطر نشان کرد: در ایران ۱۲۹ نیروگاه تولید برق دایر است که سوخت اول همه آنها چه به صورت گازی، سیکل ترکیبی یا بخاری، سوخت گاز است و از این تعداد ۱۶ نیروگاه نیز قابلیت استفاده از سوخت مازوت را هم دارند.

وی افزود: تمام نیروگاه‌های فعال، بر پایه سوخت گاز بسته شده‌اند، ولی برنامه ریزی صورت گرفته به نحوی است که در صورت نرسیدن گاز از سوخت مایع مانند گازوئیل و مازوت نیز استفاده شود. طرزطلب ادامه داد: در سال جاری متوسط مصرف روزانه سوخت معادل مورد نیاز در مجموع ۲۲۵ میلیون لیتر یا متر مکعب از انواع سوخت‌ها است.

وی اضافه کرد: نیروگاه‌ها در سال‌های پیش نیز از سوخت مازوت استفاده کرده‌اند و اگر نیاز باشد امسال نیز از این سوخت استفاده خواهند کرد و این مطلب که صنعت برق به دنبال به صفر رساندن مصرف مازوت است نمی‌تواند صحیح باشد چرا که پدافند غیر عامل به درستی اعلام کرده است نیروگاه‌های مازوت سوز همیشه برای مصرف مازوت آماده باشند. چون ممکن است حوادثی در کشور اتفاق بیفتد و صنعت برق باید برای چنین شرایطی آمادگی کامل داشته باشد.

این کارشناس صنعت برق با اشاره به آمار ۱۰ سال گذشته گفت: در سال‌های گذشته ۴۵ درصد از سوخت مصرفی نیروگاه‌های کشور گاز و ۵۵ درصد آن سوخت مایع بوده که هر ساله این آمار به سمت مصرف سوخت گاز در نیروگاه‌ها تغییر کرده، ولی با توجه به افزایش مصرف گاز که هر ساله بین ۸ تا ۱۰ درصد افزایش یافته و این روند در سال گذشته و امسال معکوس شده و سهم گاز مصرفی در نیروگاه‌ها کاهش پیدا کرده است.

مصرف مازوت اولویت نیروگاه‌ها نیست

طرز طلب در مورد اولویت نیروگاه‌ها در سوخت مورد نیاز خود می‌گوید: مصرف مازوت اگر چه از جنبه پیشگیری از حوادث غیر مترقبه و پیش‌بینی نشده حائز اهمیت است ولی هیچ علاقه‌ای برای مصرف این سوخت در نیروگاه‌ها وجود ندارد، زیرا علاوه بر خسارات زیست محیطی که به دنبال دارد موجب بالا رفتن اصطکاک و هزینه‌های تعمیر نیروگاه‌ها می‌شود.

وی افزود: اگر تمامی ۱۶ نیروگاهی که مازوت مصرف می‌کنند فعال باشند، کل نیروی برق تولید شده بیشتر از ۱۴ هزار مگاوات نخواهد بود.

این مقام مسوول گفت: با توجه به رشد مصرف گاز و محدودیت‌های منابع گازی، در تلاش هستیم که نیروگاه‌های مازوت سوز را توسعه داده و راندمان آنها را بالا ببریم. البته برنامه‌هایی برای احداث نیروگاه با سوخت پایه زغال‌سنگ نیز داریم که در مجموع ۵ هزار مگاوات تا سال ۱۴۲۰ به ظرفیت تولید برق اضافه خواهیم کرد. لازم به ذکر است که در برنامه تدوین شده این نیروگاه‌ها در مناطق دور از شهرها و حتی‌الامکان در کنار دریا ساخته خواهند شد.

نبود سوخت، علت اصلی قطعی برق

مدیرعامل شرکت مادر تخصصی تولید برق حرارتی در مورد علت قطعی برق در مقاطع مختلف سال گفت: منابع تولید گاز کشور با توجه به مصرفی که داریم محدود است و اگر مصرف را مدیریت نکنیم، مجبور به واردات گاز خواهیم شد. اگر در این مورد از شرکت ملی نفت نیز سوال کنید به راحتی به شما خواهند گفت که در وضعیت مطلوبی قرار نداریم و اگر مصرف گاز به همین صورت ادامه یابد، در بخش‌های مختلف امکان تامین گاز در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و حتی بلندمدت میسر نخواهد بود.

توانیر: مشکلات برق زمستان به خارج از وزارت نیرو مربوط است

معاون هماهنگی توزیع شرکت توانیر گفت: اکنون آنچه در زمستان با آن مواجهیم، بخش بزرگی از آن به خارج از وزارت نیرو مربوط است و به بالا رفتن مصرف گاز بخش خانگی باز می‌گردد؛ در اثر این اتفاق، مصرف گاز نیروگاه‌ها با محدودیت مواجه می‌شود.

به گزارش برق نیوز، غلامعلی رخشانی مهر در آیین تجلیل از صنایع همکار برق در تبریز و آذربایجان شرقی در ایام پیک تابستان ۱۴۰۰، اظهار کرد: با توجه به تجربه پیک بار تابستان گذشته تدابیر لازم را اندیشیده بودیم و بر این اساس ۱۰ تا ۱۲ هزار مگاوات تولید برقایی و ۵۰ هزار مگاوات تولید برق حرارتی داشتیم، اما سرجمع مصرف کشور ۶۵ تا ۶۷ هزار مگاوات بود. از طرف دیگر برخی اتفاقات نادر، خشکسالی و گرمای هوای بی‌سابقه در ۵۰ سال گذشته در کشور رخ داد و شرایط جدیدی حاکم شد.

وی افزود: بر این اساس با سه چالش مهم به طور همزمان مواجه شدیم بدین معنا که در اثر وضعیت خاص آب و هوایی، ۶۰ درصد از تولید برقایی خود را از دست دادیم؛ از سوی دیگر شاهد افزایش ۲ درجه‌ای دما به طور متوسط در سطح کشور بودیم و هر درجه افزایش دما یک هزار و ۸۰۰ مگاوات بر مصرف کل کشور می‌افزاید.

وی یادآوری کرد: سومین عامل شدت یافتن مشکل تامین برق، مصرف نزدیک به ۲ هزار مگاواتی دستگاه‌های رمز ارز بود که این عوامل اثرات دومینویی مشکلات برق و مصرف برق را موجب شد، اما در نهایت این دوره را گذراندیم.

وی خطاب به صنایع همکار برق خاطرنشان کرد: از اینکه طی تابستان ۱۴۰۰، صبوری به خرج دادید و شرایط سخت را تحمل کردید متشکر و سپاسگزارم.

وی گفت: اما اکنون آنچه در زمستان با آن مواجهیم، بخش بزرگی از آن به خارج از وزارت نیرو مربوط است و به بالا رفتن مصرف گاز بخش خانگی باز می‌گردد؛ در اثر این اتفاق، مصرف گاز نیروگاه‌ها با محدودیت مواجه می‌شود.

معاون هماهنگی توزیع شرکت توانیر همچنین با اشاره به طرح‌های جدید تشویقی توانیر برای صنایع همکار از آن‌ها خواست تا هر چه بیشتر در این طرح‌ها مشارکت کنند.

رخشانی مهر با اشاره به اینکه پنج هزار مگاوات مصرف برق شهرک‌های صنعتی در کشور است، افزود: طرحی برای شهرک‌های صنعتی در نظر گرفته‌ایم که بر این اساس واحدهای صنعتی می‌توانند در زمینه دستگاه‌های تولید برق پراکنده، سرمایه‌گذاری کنند و تعرفه‌ها طوری تعیین خواهد شد که به نفع این صنایع باشد؛ البته ضوابط آن‌ها به‌زودی اعلام می‌شود.

شرکت توزیع نیروی برق تبریز از تعدادی واحد صنعتی به عنوان صنایع همکار در پیک تابستان ۱۴۰۰ تقدیر کرد.

تعرفه‌های برق هنوز تغییر نکرده است

مدیرعامل شرکت مدیریت شبکه برق ایران گفت: تعرفه‌های موجود برق تغییری نکرده و هیچ افزایش قیمتی به عنوان جریمه اعمال نشده است.

مصطفی رجبی مشهدی در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به آخرین وضعیت جریمه مشترکان پرمصرف برق، اظهار کرد: پیرو بند ۸ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ برای اصلاح تعرفه‌های مشترکان خانگی، مراحل کارشناسی طرح به پایان رسیده و در صورت تصویب آن در هیات دولت، با کاهش یارانه برق پرداختی به این دسته از مشترکان، نرخ برق مصرفی مشترکان پرمصرف به صورت غیر یارانه‌ای محاسبه خواهد شد. وی با تأکید بر اینکه تاکنون مصوبه‌ای در این راستا ابلاغ نشده است، گفت: رفتار مصرفی مشترکان پرمصرف به گونه‌ای است که گاه بین ۱۵ تا ۲۰ برابر یک مشترک، از برق استفاده می‌کنند.

سخنگوی صنعت برق با بیان اینکه اگر ۱۵ درصد مشترکان که جزو پرمصرف‌ها هستند به مدیریت مصرف توجه بیشتری داشته باشند بسیاری از مشکلات تامین برق برطرف می‌شود، اظهار کرد: اگر این دسته از مشترکان در تابستانی که گذشت همراهی بیشتری با صنعت برق داشتند، محدودیت‌ها و یا خاموشی‌ها اتفاق نمی‌افتاد.

رجبی مشهدی با بیان اینکه از بین ۳۰ میلیون مشترک خانگی، ۸۵ درصد یعنی حدود ۲۵ میلیون در رده کم مصرف و خوش مصرف قرار می‌گیرند که قبض برق آنها کمتر از ۳۰ هزار تومان است، گفت: مشترکان پرمصرف حدود ۵ میلیون مشترک هستند که از این بین حدود ۸۵۰ هزار مشترک بسیار پرمصرف هستند که بیش از دو برابر الگوی تعیین شده برای هر منطقه جغرافیایی برق مصرف می‌کنند.

به گفته وی بر اساس مصوبه مجلس می‌بایست قیمت تمام شده از پرمصرف‌ها اخذ شود، گفت: قطعاً اینکار به نفع همه مشترکان و در راستای ایجاد تعادل در توزیع یارانه است اما هنوز چیزی در این رابطه به وزارت نیرو ابلاغ نشده است.

ساختار سیاسی افزایش یابد، همگرایی بیشتری در کلیت ساختار سیاسی قابل تصور است که روند تحقق اهداف نظام سیاسی و از جمله اهداف نظام بودجه کشور را تسهیل می‌کند.

سند ملی آمایش سرزمین، مبنای کار باشد
در این رابطه «آلبرت بغزیان»، استاد دانشگاه در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی ایرنا گفت: نباید بودجه نویسی و بودجه‌ریزی کشور به امری سیاسی تبدیل شود. در زمان تهیه و تدوین بودجه باید فقط منافع ملی و نه منافع بخشی فلان شهر یا شهرستان در نظر گرفته شود. هرچند درست است که نمایندگان مجلس باید حوزه‌های انتخابیه خود را در نظر بگیرند اما خواسته نمایندگان باید بر اساس ظرفیت‌های حوزه‌های انتخابیه باشد. هر منطقه‌ای دارای امکانات و ظرفیت‌های خاص خود در بخش کشاورزی، صنعت، معدن، خدمات و غیره است که باید در تهیه و اجرای طرح‌های مختلف مورد توجه جدی قرار گیرد.

پرهیز از بخشی‌نگری با اولویت دادن به منافع ملی در تنظیم بودجه

بغزیان با اشاره به اهمیت آمایش سرزمین اظهار داشت: این سند باید مبنای کار قرار گیرد. آمایش سرزمین یک لایه از برنامه‌ریزی است و بدون آن لایه‌های دیگر به درستی پیش نخواهد رفت. ما باید در مرحله نخست بر اساس یک نظام اقتصادسنجی کلان عمل و با شبیه‌سازی شرایط اقتصادی کشور سهم هر بخش (صنعت، کشاورزی، خدمات و غیره) را تعیین کنیم. سپس در لایه‌ای از این برنامه‌ریزی، طبق سند ملی آمایش سرزمین استعدادهای هر استان را تعیین و بر اساس آن عمل کنیم.

[متن کامل](#)

بودجه، امر مهمی است و نباید اجازه کسری بودجه داده شود.

با این حال تجربه نشان داده است که هرچند قانون می‌گوید اختیار مجلس، تغییر بودجه در محدوده حفظ تراز بودجه است، اما در عمل، هزینه‌ها در فرآیند تصویب در مجلس با رشد مواجه می‌شوند و نمایندگان برای حفظ تراز بودجه، درآمدها را بیش از آنچه در عمل هست برآورد می‌کنند. برخی نمایندگان مجلس تمایل دارند در تقسیم بودجه حوزه انتخابیه و منافع شهر و روستاهای آن را به مصالح و منافع ملی ترجیح دهند. بدین ترتیب نوعی بخشی‌نگری از این نظر به وجود می‌آید.

این موضوع مختص به ایران نیست و در بسیاری از کشورها وجود دارد. تجربه کشورهای دیگر نشان می‌دهد که به‌طور کلی نمایندگان مجلس و قوه مقننه گرایش به افزایش مخارج، بالا بردن معافیت‌های مالیاتی و کاهش درآمدهای مالیاتی دولت دارند و کمتر تن به بودجه انقباضی می‌دهند. نتیجه چنین گرایشی بدون شک کسری بودجه و منفی شدن تراز عملیاتی است.

اهمیت این موضوع تا آنجایی است که برخی از صاحب‌نظران معتقدند که با توجه به نظام حقوقی کشور، در وهله نخست باید حدود اختیارات مجلس در تغییر لوایح دولت در آیین‌نامه داخلی مجلس بازتعریف شود و در گام دوم، فرآیند تهیه و تنظیم بودجه به روال جدیدی انجام شود.

بنابراین هماهنگی و هم‌افزایی نهادی بین مجلس و دولت از ضرورت‌های دور کردن نظام بودجه کشور از انواع آسیب‌های ممکن است. در واقع، مطابق با دیدگاه کارشناسان به میزانی که تعامل سازنده میان قوا بیشتر باشد و همکاری‌های نهادی در

به گزارش روز سه شنبه ایرنا، اصلاح ساختار بودجه به یکی از مهمترین عناصر گفتمان اقتصادی کشور در چند سال اخیر، به‌ویژه در آستانه تدوین بودجه ۱۴۰۱ در دولت سیزدهم تبدیل شده است. این مهم، مواردی همچون اصلاح ساختار بودجه‌ریزی، اصلاح ساختار شرکت‌های دولتی، اصلاح سیاست‌های حمایت و نظام تامین اجتماعی و اصلاح ساختار تعهدات و بدهی‌های دولت، اصلاح نظام مالیاتی، ساماندهی یارانه‌های انرژی، اصلاح نظام مالی نفت و گاز و اصلاح چگونگی مدیریت بر دارایی‌های دولت را در بر می‌گیرد.

مهمترین لازمه اصلاح ساختار بودجه ترجیح یافتن منافع ملی بر منافع گروهی، منطقه‌ای و بخشی است. اهمیت این موضوع در حدی است که رئیس‌جمهوری خواستار پرهیز از بخشی‌نگری و چانه‌زنی در تدوین بودجه سالیانه و توجه به منافع ملی، رعایت عدالت و آمایش سرزمینی شده است. آیت الله «سید ابراهیم ریسی» چندی پیش در نشست شورای اداری استان «خراسان جنوبی» با تاکید بر این موضوع، تصریح کرد: توزیع منابع باید در کشور به صورت عادلانه انجام شود و بهترین راه برای توزیع عادلانه منابع این است که بودجه‌ریزی براساس آمایش سرزمینی صورت گیرد.

جولوگیری از بخشی‌نگری با همگرایی دولت و مجلس

بر اساس قانون، لایحه بودجه از سوی دولت تهیه و به مجلس شورای اسلامی ارائه می‌شود تا با تصویب نمایندگان به قانون تبدیل شود. در عمل بودجه، حاصل همکاری و همگرایی دو قوه مقننه و مجریه است. نمایندگان مجلس باید درآمدهای اعلام شده از سوی دولت را مد نظر قرار داده و هزینه‌ها را بر اساس آن تعیین کنند. تراز عملیاتی

پرهیز از بخشی‌نگری با اولویت دادن به منافع ملی در تنظیم بودجه

تهران- ایرنا- پرهیز از بخشی‌نگری و چانه‌زنی و توزیع بودجه بر اساس آمایش سرزمین در دستور کار دولت قرار داشته و حتی رئیس‌جمهوری نیز بر آن تاکید کرده است؛ ترجیح دادن منافع ملی بر گرایش‌های بخشی و منطقه‌ای، زمینه توزیع عادلانه منابع را فراهم کرده و روند توسعه را شتاب می‌دهد.

چه کسی باید به دولت مشورت بدهد؟

چه کسی صلاحیت این را دارد که به یک دولت مشاوره دهد؟ مدیریت یک کشور در جهان امروز مدیریت یک سیستم بزرگ است. این سیستم بزرگ را باید با سازوکار و تشکیلات خاص خود اداره کرد.

«یک اقتصاددان خبره باید از استعدادهای کمیاب متنوعی برخوردار باشد... باید به درجات یک ریاضی‌دان، تاریخ‌دان، دولتمرد و فیلسوف باشد. باید علائم مجرد را بشناسد؛ اما با کلمات صحبت کند. باید به جزئیات بپردازد. بر حسب کلیات، در هر پرواز اندیشه باید تماس خود را با مجردات و حقایق همزمان برقرار نگه‌دارد. او باید اکنون را مطالعه کند در پرتو گذشته برای هدف آینده. هیچ بخشی از ذات و طبیعت انسان و نهادهای آن نباید از میدان کنکاش او بیرون بماند. باید همزمان هدفمند باشد و بدون دلبستگی، مانند یک هنرمند مجزا از موضوع و فاسد نشدنی، اما گاهی کاملاً نزدیک به حقایق زمینی همچون یک سیاستمدار.»

نقل قول از جان مینارد کینز

اول، این پرسش اولیه مطرح است که چه کسی صلاحیت این را دارد که به یک دولت مشاوره دهد؟ پاسخ اینکه نمی‌توان به فرد، هر چند دانشمند و

فرهیخته باشد، تکیه کرد. ضروری است توجه کنیم که مدیریت یک کشور در جهان امروز مدیریت یک سیستم بزرگ است، بسیار بزرگ به حدی که درک آن در ذهن و عقل بسیاری نمی‌گنجد. این سیستم بزرگ را باید با سازوکار و تشکیلات خاص خود اداره کرد. چه امر تصمیم‌سازی و چه اتخاذ و انتخاب تصمیم و چه اجرا و نظارت، ارزشیابی و تصحیح. این حیطه‌ها کار سازمان‌های خبره است. سازمان‌هایی که از افراد نخبه کادرگیری کنند، با دوام و با ثبات باشند تا به سازمان یادگیرنده تبدیل شوند و مرکز انباشت تجربه و دانش باشند.

در هر کشور به این منظور سازوکارهای مختلفی در کار است؛ اما در ذات خود کم و بیش مشابه هستند و بر حسب حیطه تخصصی تقسیم‌بندی شده‌اند. شامل حیطه مالی و بودجه‌ای، حیطه پولی و بانکی، تجارت خارجی و گمرک، سیاست‌گذاری علمی و فنی، سیاست و مدیریت آموزش و سیاست‌های بهداشت عمومی و درمان و...

در کشور ما دو نهاد مهم در این زمینه ایجاد شد که کم و بیش نقش‌آفرین بوده‌اند. یکی سازمان برنامه و دیگری بانک مرکزی. این دو نهاد از زمان تشکیل و به ضرورت نقش کارشناسی قوی یافتند تا چند سال قبل از انقلاب. شاید کنفرانس مشهور رامسر در سال ۱۳۵۳ نقطه‌عطفی در زوال کارشناسی این نهادها و زوال حکومت پهلوی نیز بود. هنگامی که یک کارشناس معتبر و شناخته‌شده در کنفرانس رامسر از خطراتی که تصمیمات همایونی در بر خواهد داشت می‌گفت، مشهور است که شاه از رئیس وقت سازمان برنامه که در صندلی کنار او نشسته بود، پرسید که این فصول کیست؟ حالا می‌توان دریافت که آن «فضول» مدیحه سقوط او را می‌سرود.

یک ماجرای دیگر را بیان کنم. شاه با جدیت دنبال ایجاد شرکت‌های سهامی زراعی بود که کاری ضایعه‌آمیز از لحاظ مختلف تلقی می‌شد و وزیر بله قربان‌گوی او نیز این کارها را اجرا و گزارش‌های درخشان فراهم می‌کرد. استادی داشتم که از آموزش منفک شد و به کار کارشناسی در یک دستگاه حکومتی مشغول شد. چند سال بعد از پیروزی انقلاب ایشان را در سمیناری خارج از کشور دیدم. این ماجرا را تعریف کرد که او و کارشناسانی از سازمان برنامه و برخی دانشگاهیان، پژوهشی درباره این شرکت‌ها انجام داده بودند و زیان‌بار بودن و بی‌بازده بودن آنان را چه از نظر اقتصادی چه از نظر تاثیر اجتماعی و محیط زیستی بر شمرده بودند. هویدا، نخست‌وزیر وقت گزارش را خوانده و پسندیده بود؛ اما جرات طرح آن را با شاه نداشت. همسر شاه در جریان قرار می‌گیرد، گزارش را می‌خواند و نگران از شرایط، ترتیب ملاقاتی را فراهم می‌سازد. هویدا به این استاد گفته بود که موقع ارائه گزارش به زیر میزی که شاه در انتهای سالن نشسته است نگاه کنید، اگر پاهایش را به زمین می‌زند خوشش نیامده است، زود بحث را به ستایش منحرف یا جمع کنید. استاد من می‌گفت پس از چند دقیقه که مطلب منفی ارائه شد شاه شروع کرد پایش را به زمین زدن، بعد هم از جا بلند شد و گفت: گزارش را برای شهبانو بخوانید و سالن را ترک کرد. فردا مجدداً رادیو و تلویزیون و وزیر و نخست‌وزیر به تعریف و ستایش از شرکت‌های سهامی زراعی و رای همایونی پرداختند و قول گسترش و افزایش تعداد آنان را دادند. منظور اینکه وقتی امور کارشناسی طبق فرمایش انجام شود، دیگر تشکیلات کارشناسی لازم نخواهد بود. همان سال‌ها بسیار از کارشناسان زنده سازمان برنامه و

بانک مرکزی هم مهاجرت کردند. وقتی تشکیلات کارشناسی قوی هم موجود نباشد امور به ضرورت به سوی اضمحلال خواهد رفت.

دوم، آنکه ضرورت وجود تشکیلات کارشناسی قوی رافع این نیست که یک مقام دولتی با خبرگان مختلف صحبت و بحث و گفت‌وگو نکند و آرای آنان را نشنود. اینجانب بسیار لذت می‌برم که با دوستان ایام کودکی دبستان و دانشگاه به گده بپردازم؛ اما برای مداوا حتماً به جست‌وجوی مشورت یک پزشک متخصص خواهم رفت یا در امر مثلاً ساختمان نظر یک مهندس معمار خبره را جویا می‌شوم. گده فایده‌ای ندارد. من این کلمه را اول‌بار از بزرگواران حوزوی شنیدم، شاید سیاسیون هم مثل من از گده خوششان بیاید؛ اما اگر بخواهند در زمینه تخصصی اقتصاد با کسی صحبت کنند، همان‌طور که در امر پزشکی و معماری و مکانیک اتومبیل می‌دانند باید به دنبال بهترین باشند، درباره اقتصاددان هم چنین باید باشد. مرحوم کینز ویژگی‌هایی را بیش از نیم‌قرن پیش برای اقتصاددان بر شمرده که در بالا نقل قول شد. اگر بعد از نیم‌قرن بخواهم چیزی اضافه کنم این است که باید از یک دانشگاه معتبر و دوران دانشجویی تمام‌وقت فارغ‌التحصیل شده باشد. باید علم اعداد و آمار و کامپیوتر را در حد کاربرد بدانند، با حداقل یک زبان خارجه در حد استفاده از منابع بهنگام آشنا باشد، برای خوش‌آیند صحبت نکنند، امور بفرمایش را مورد ستایش قرار ندهد. پرهیزگار باشد و چشم و دل سیر و از امتیازات شغلی و مالی نزدیک شدن به حکومت دل بکند.

عدم توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر به دلیل کمبود منابع مالی است

معاون سرمایه گذاری و تنظیم مقررات ساتبا گفت: بابت هر کیلووات ساعت برق تجدیدپذیر که در گذشته ۲۰۰۰ دلار هزینه می‌شد، اکنون ۶۰۰ دلار هزینه می‌شود.

به گزارش برق نیوز، آرش امیدي گفت: منابع کافی برای پرداخت هزینه‌های تمام شده در حوزه نیروگاه‌ها در نظر گرفته نشده و در پرداخت با چالش مواجه شدند که همین موضوع سبب احداث تنها ۹۰۴ مگاوات نیروگاه تجدید پذیر در کشور شده است.

او گفت: در حال حاضر هزینه تجهیزات مرتبط با حوزه تجدیدپذیرها رو به کاهش است، یعنی بابت هر کیلو وات ساعت برق تجدیدپذیر که در گذشته ۲۰۰۰ دلار هزینه می‌شد، اکنون ۶۰۰ دلار هزینه می‌شود.

معاون سرمایه گذاری و تنظیم مقررات ساتبا گفت: در عین حال ظرفیت بهره‌وری از ۱۴ درصد به ۲۲ و ۲۴ درصد رسیده است. یعنی هم هزینه‌ها کاهش یافته و هم اینکه به دلیل نوآوری، ضریب بهره‌وری بالا رفته است؛ بنابراین اگر قیمت گاز را با نرخ صادراتی محاسبه کنیم، نیروگاه‌های بادی و خورشیدی قابل رقابت با نیروگاه‌های فسیلی هستند، ضمن اینکه مضرات آلاینده‌ها را نیز ندارند.

۷۰ درصد سوخت مایع نیروگاه‌ها برای برق در زمستان تامین شد

معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران گفت: به‌منظور سوخت‌رسانی مستمر زمستانی، اکنون ۷۰ درصد از مخازن ذخیره‌سازی سوخت مایع نیروگاه‌ها پر است.

معاون وزیر نفت با اشاره به اینکه حتی درباره شرکت ملی نفت نیز اساس‌نامه به صورت طرح نمایندگان مجلس مصوب شد، گفت: به این نتیجه رسیدیم که باید هویت شرکت مشخص شود تا بتوانیم وارد کارهای توسعه‌ای شویم.

وی اضافه کرد: در راستای سیاست‌های ابلاغی در بحث پتروپالایشگاه‌ها و جلوگیری از خام‌فروشی، اساس‌نامه را تدوین کردیم تا شرکت بتواند اقدامات توسعه‌ای انجام داده و نخستین گام برای مشخص کردن هویت حقوقی شرکت بود.

مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران به مواردی که در بودجه ۱۴۰۰ تکلیف شده بود اما اقدامی در خصوص آن انجام نشده بود نیز اشاره کرد و افزود: از جمله وکیوم باتوم تهاتری

جلیل سالاری در نشست خبری با اشاره به اینکه ابلاغیه‌های دولت گذشته امکان کارهای توسعه‌ای را سلب کرده بود، افزود: بر این اساس هیچ ظرفیت‌سازی جدیدی ایجاد نشد و این در حالی بود که در زمینه مصرف رشد داشتیم.

وی ادامه داد: با توجه به روند کارمزدی نزدیک به چهار هزار نفتکش را در بخش حمل و نقل از دست داده بودیم و ظرفیت جدیدی برای انتقال با خط لوله ایجاد نشده بود و ضروری بود برای انتقال فرآورده‌ها زیرساخت‌ها ایجاد شود.

سالاری تاکید کرد: بخشی از این اقدامات به بخش ساختاری شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی باز می‌گردد و در حالی که در سال ۶۶ تکلیف شده بود که اساس‌نامه چهار شرکت اصلی مصوب شود، اما اقدامی انجام نشد.

ضرورت اصلاح فرآیند تامین مالی صنایع کوچک و متوسط تهران- ایرنا- وجود نظام قانونی جامع و متمرکز برای تامین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط که بیش از ۵۰ درصد مشکلات آن‌ها را تشکیل می‌دهد، ضروری است.

کار می‌روند عبارتند از: تعداد کارکنان، میزان سرمایه، حجم دارائی، کل حجم فروش و ظرفیت تولید. اما رایج‌ترین معیار برای صنایع کوچک و متوسط معیار تعداد کارکنان است که در کشور ما نیز همین گونه است. بدین ترتیب که واحدهای تولیدی زیر ۵۰ نفر شاغل جزو صنایع کوچک، بالای ۵۰ نفر تا ۱۰۰ نفر شاغل صنایع متوسط و بالای ۱۰۰ نفر شاغل صنایع بزرگ محسوب می‌شود.

بنگاه‌های کوچک و متوسط یکی از اجزای حیاتی رشد در اقتصاد جهانی بوده و اهمیت آن‌ها در رشد اقتصادی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه به خوبی شناخته شده است. علاوه بر این ۴۶ درصد تولید ناخالص ملی و ۵۵ درصد محصولات نوآورانه و جدید نیز توسط بنگاه‌های کوچک ایجاد می‌شود. قابلیت چشمگیر بنگاه‌های کوچک و متوسط در تولید ثروت، اشتغال‌زایی، کاهش هزینه و رفع فقر، جایگاه ویژه‌ای را برای آنها در برطرف کردن مشکلات اقتصادی کشورها از جمله کشور ما ایجاد کرده است. یادآوری این نکته ضروری است که نظریه‌های نوین اقتصادی توسعه، به جای تمرکز بر مسائل کلان از جمله سیاست‌های دولت، توسعه اقتصادی را معلول

تکامل و تعامل نیروهای جامعه در جهت فضای مناسب کسب و کار برای فعالیت بنگاه‌های اقتصادی کوچک دانسته‌اند.

در همین راستا برنامه توسعه اقتصادی کشور با تاکید بر سند چشم‌انداز ۲۰ ساله ایران، سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی، سیاست‌های کلی توسعه بخش صنعت (ابلاغی رهبر معظم انقلاب)، قانون برنامه ششم توسعه اقتصادی کشور، اساس‌نامه سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران و صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری صنایع کوچک به صراحت به توسعه صنایع کوچک و متوسط به‌عنوان تکلیف قانونی از سوی نهادهای متولی اشاره شده است. به‌طورکلی نقش مهم صنایع کوچک و متوسط عبارتند از:

- ایجاد فرصت‌های شغلی فراوان
- قدرت بالا در جذب و بومی کردن فناوری
- قدرت تصمیم‌گیری سریع و انعطاف‌پذیری بالا در مدیریت و در شرایط متغیر بازار
- ایجاد محیط رقابتی در اقتصاد و افزایش کارایی
- قدرت بالا در تربیت کارآفرینان و مدیران اقتصادی
- کاهش عدم تعادل‌های بخشی و منطقه‌ای در اقتصاد

بر این اساس، ضرورت وجود نظام قانونی جامع و متمرکز برای تامین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط که بیش از ۵۰ درصد مشکلات آن‌ها را تشکیل می‌دهد بیش از پیش مشهود است.

*****لزوم اصلاح فرآیند تامین مالی صنایع کوچک و متوسط**

بانک‌ها بیشتر به واحدهای صنعتی بزرگ اعتماد می‌کنند تا واحدهای کوچک و متوسط؛ اگر این واحدها بانکی داشته باشند که از آنها حمایت کند، بهتر می‌توانند مشکلات مالی خود را برطرف کنند.

بنابراین تامین مالی صنایع کوچک و متوسط باید از طریق یک نهاد مالی و اعتباری متمرکز که از ادغام برخی نهادهای مالی و اعتباری خدمت رسان و فعال در حوزه صنایع کوچک و متوسط انجام شود.

بدین معنی که تامین‌کننده مالی صنایع کوچک و متوسط باید از جنس تولید باشد نه موسسه‌های مالی و اعتباری که فقط به دنبال درآمد به همراه تضمین امنیت سرمایه و سود خود هستند که به تبع آن مشکلات عدیده‌ای برای صاحبان صنایع کوچک از جمله در تامین وثایق و ضمانت پیش می‌آید. حال آنکه به فرض تامین تضامین لازم، مشکل اساسی دیگر بازپرداخت تسهیلات با سودهای غیر متعارف به‌ویژه زمانی که در بازپرداخت وجه از سوی صنعتگر تاخیر انجام شود.

البته کسب درآمد و تضمین سرمایه پرداختی موسسه‌های مالی و اعتباری واقعی‌انکارناپذیر در هر مدل کسب و کار است. یعنی هر کسب و کاری از جمله تامین‌کنندگان سرمایه چاره‌ای جز ایجاد ساز و کارهای لازم به منظور حفظ سرمایه‌های خود ندارند اما آنچه مورد بحث و واکاوی است چگونگی تامین مالی اینگونه واحدهای تولیدی است که چگونه سرمایه‌گذاری با تضمین بازگشت سرمایه بدون ایجاد موانع سرراه تولیدکننده انجام شود؟ یعنی به زبان ساده آیا چنین موسسه مالی و اعتباری در کشور وجود دارد که بدون اخذ وثایق سهل‌البیع و تضمین‌های سنگین بتواند سرمایه مورد نیاز صنایع کوچک را تامین کند؟ و موضوع مهم دیگر اینکه به فرض تامین وثیقه‌ها و تضمین‌های مدنظر بانک‌ها، آیا نرخ سود تسهیلات اعطایی با فرآیند تولید و بازگشت سرمایه و سود حاصله از تولید همخوانی دارد؟ حال آنکه در صورت تاخیر در بازپرداخت تسهیلات، آیا سودهای مرکبی که از سوی بانک‌ها مطالبه می‌شود

دولت از دامدار می‌خواهد محصول نهایی را ارزان بفروشد.

نایب‌رئیس کمیسیون بازرگانی داخلی اتاق ایران با بیان اینکه دولت می‌تواند از یک سو به اقشار آسیب‌پذیر یارانه بدهد و از سوی دیگر برای اینکه از التهاب کل جامعه کاسته شود مواد اولیه تولیدکننده را ارزان‌تر به دست او برساند گفت: البته یارانه در تولید هم رانت‌هایی را ایجاد می‌کند و تجربه نشان داده برخی می‌توانند این یارانه را دریافت کنند و برخی نمی‌توانند. لذا باید برای تولیدکننده تسهیل ایجاد شود.

یزدان پناه ادامه داد: مثلاً این تسهیلات می‌تواند در بخش حمل‌ونقل اعمال شود که تولیدکننده مجبور نباشد هزینه‌های گزافی صرف حمل‌ونقل کالای خود کند.

او افزود: امروز دیگر با استفاده از فناوری اطلاعات همه چیز قابل رهگیری است و دولت می‌تواند اطلاعات تخصیص یارانه یا تسهیلات را در سطح وزارتخانه‌ها و نهادها تا مقصد نهایی رصد کند که آیا تولیدکننده به مواد ارزان قیمت اولیه رسیده یا خیر. در این صورت تولیدکننده هم محصول خود ارزان عرضه خواهد کرد. اما در غیر این صورت با قیمت‌گذاری دستوری تولید از بین رفته و مجبور به افزایش واردات خواهیم بود.

یزدان پناه تأکید کرد: به نظر می‌رسد باید طرح جامعی تدوین شود که همه جوانب را در نظر بگیرد. ما با قیمت‌گذاری دستوری موافق نیستیم و معتقدیم دولت باید بگذارد، بازار قیمت‌ها را تعیین کند. ما با ارز تک‌نرخ موافق هستیم چون رانت‌ها از بین رفته و منابع ملی از دست دولت خارج نمی‌شود.

نایب‌رئیس کمیسیون بازرگانی داخلی اتاق ایران درباره ارائه لایحه حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی به موازات قیمت‌گذاری دستوری کالاهای اساسی گفت: یکی از آفات اقتصاد ایران که بخش خصوصی همواره به آن معترض بوده است چند نرخی بودن ارز و رانت نهفته در آن است.

سید اسماعیل یزدان‌پناه در گفت‌وگو با پایگاه خبری اتاق ایران افزود: با وجود اینکه هدف دولت از تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی کمک به اقشار آسیب‌پذیر بوده است اما در عمل این رانتی به افراد سودجو بود و یارانه پرداختی نتوانست در سفره افراد آسیب‌پذیر بنشیند.

او تأکید کرد: نظر ما این است که ارز باید تک‌نرخ شود و دولت با پرداخت یارانه مستقیم به دهک‌های پایین جامعه افزایش قیمت حاصل از آن را جبران کند. بنابراین ما به شدت از حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی دفاع می‌کنیم. چرا که معتقدیم عدم حذف آن موجب هدررفت سرمایه ملی کشور می‌شود بدون اینکه نتیجه مطلوب را داشته باشد.

یزدان پناه درباره معضل قیمت‌گذاری دستوری برای تولید گفت: ما نمی‌توانیم به تولیدکننده بگوییم چون مصرف‌کننده می‌خواهد کالا را ارزان مصرف کند تو هم تولید خودت را ارزان بفروش. در شرایطی که تولیدکننده مواد اولیه مصرفی خود را با قیمت بالا تهیه می‌کند این تصمیم به نابودی تولید منجر خواهد شد. دولت می‌گوید مواد اولیه ارزان قیمت به تولیدکننده می‌دهم؛ درست است که این کار را انجام می‌دهد اما این مواد به دست تولیدکننده نمی‌رسد. مثلاً غذای دام و طیور اصلاً به دست دامدار نمی‌رسد بلکه دل‌ها سود آن را می‌برند. اما با این حال

نایب‌رئیس کمیسیون بازرگانی داخلی اتاق ایران:

قیمت‌گذاری دستوری تولیدکننده را نابود خواهد کرد

نایب‌رئیس کمیسیون بازرگانی داخلی اتاق ایران می‌گوید: قیمت‌گذاری دستوری تولید را نابود خواهد کرد و دولت باید تک‌نرخ کردن ارز و پرداخت یارانه مستقیم به دهک‌های پایین را دنبال کند.

رای مدیران به دورکاری

تا پیش از کرونا، فقط یک درصد از مدیران شرکت‌ها در جهان به «دورکاری حداکثر یک روز در هفته» فکر می‌کردند؛ اما اکنون، ۸۰ درصد مدیران انتظار دارند «دورکاری یک تا چهار روزه» برای همیشه ادامه یابد.

نظرسنجی سال جاری «مک‌کینزی» از صاحبان کسب‌وکارها نشان می‌دهد مدیران آماده «انعطاف اساسی در ضوابط اداری» هستند.

آنچه مدیران می‌گویند

نظرسنجی امسال مک‌کینزی از ۱۰۰ مدیر در صنایع و مناطق جغرافیایی مختلف، نشان می‌دهد در آینده کاری بعد از پاندمی، از هر ۱۰ سازمان ۹ سازمان دورکاری و کار حضوری را ترکیب خواهند کرد. این نظرسنجی تایید می‌کند که بهره‌وری کارکنان و رضایت مشتری در دوران پاندمی، افزایش داشته است. با وجود استقبال از مدل کار ترکیبی، بیشتر سازمان‌ها تازه به فکر افتاده‌اند که ویژگی‌های شیوه اجرای دائمی‌تر این نوع کار را

برای نقش‌هایی که نیازی به حضور همیشگی در سازمان ندارند، بررسی کنند. در نتیجه خیلی از کارکنان مضطرب شده‌اند. پایداری دستاوردهای بهره‌وری به شیوه‌ای که در دوران کرونا اتفاق افتاد، تمام و کمال به این بستگی دارد که رهبران سازمان چطور به این اضطراب‌ها اهمیت بدهند و جلوی فرسایش بعد از آن را بگیرند.

در ادامه به یافته‌های نظرسنجی مک‌کینزی که دیدگاه‌های مدیران را درباره رویکرد کار ترکیبی منعکس می‌کند، می‌پردازیم. نکته قابل توجه این است که سازمان‌هایی که بیشترین افزایش بهره‌وری را در طول پاندمی داشته‌اند، از «لحظه‌های کوچک تعهد» در میان کارکنان خود پشتیبانی و تشویق

به آن کرده‌اند؛ لحظه‌هایی که کوچینگ، به اشتراک‌گذاری ایده و کار اشتراکی رخ می‌دهد. این سازمان‌ها با آموزش مدیران برای رهبری از راه دور، بازتصویرسازی فرآیندها و بازبینی درباره چگونگی کمک به کارکنان برای پیشرفت در نقش‌های خود، در حال آماده شدن برای کار ترکیبی هستند.

مدل ترکیبی یا دوگانه در آینده رواج بیشتری خواهد داشت. قبل از بحران کووید، بیشتر سازمان‌ها کارکنان را ملزم می‌کردند که تمام زمان کاری خود را به صورت حضوری در دفتر کار بگذرانند. با فروکش کردن پاندمی، مدیران می‌گویند مدل دوگانه- که هم دورکاری و هم حضور در دفتر کار را شامل می‌شود- متداول‌تر خواهد شد. بیشتر مدیران انتظار دارند کارکنان بین ۲۱ تا ۸۰ درصد، یا یک تا چهار روز در هفته، در محل کار حضور فیزیکی داشته باشند.

چشم‌انداز آینده. با اینکه از هر ۱۰ مدیر ۹ نفر مدل کاری ترکیبی را برای آینده تصور می‌کنند، اما تقریباً یک‌سوم آنها می‌گویند برنامه مشخصی برای نحوه اجرای این مدل ندارند و سازمان‌های آنها چشم‌انداز سطح بالایی برای هماهنگی در سطوح ارشد تیم ندارد. تنها یک سازمان از هر ۱۰ سازمان، گفت‌وگو و برنامه‌ریزی برای چنین چشم‌اندازی را آغاز کرده است.

بهره‌وری در هر شرایط. نظرسنجی تایید می‌کند که در طول پاندمی، بیشتر سازمان‌ها شاهد افزایش بهره‌وری تیمی و فردی و همچنین افزایش تعهد کارکنان بوده‌اند که در نتیجه این افزایش تمرکز و انرژی، میزان رضایت مشتریان هم افزایش یافته است.

اما همه سازمان‌ها چنین پیشرفتی را تجربه نکرده‌اند. بهره‌وری فردی را در نظر بگیرید. حدود

۵۸ درصد مدیران از پیشرفت در بهره‌وری فردی گزارش داده‌اند، اما یک‌سوم دیگر هم گفته‌اند که بهره‌وری تغییری نکرده است. شرکت‌های سنتی (عقب‌مانده از نظر تکنولوژی و زیرساخت) هم که ۱۰ درصد پاسخ‌دهنده‌ها را تشکیل می‌دهند، گفته‌اند بهره‌وری فردی در دوران پاندمی کاهش یافته است. در اینجا باید به رابطه مستقیم قوی بین بهره‌وری فردی و تیمی اشاره کرد: مدیران ارشدی که می‌گویند بهره‌وری فردی افزایش یافته، پنج برابر بیشتر احتمال دارد که بگویند بهره‌وری تیمی هم افزایش داشته است.

اهمیت دادن به ارتباطات کوچک. چرا برخی شرکت‌ها از بهره‌وری بیشتر در دوران پاندمی بهره برده‌اند؟ طبق نظرسنجی مک‌کینزی، این شرکت‌ها از ارتباطات کوچک بین کارکنان حمایت کرده‌اند- یعنی فرصت‌هایی برای گفت‌وگو درباره پروژه‌ها، به اشتراک‌گذاری ایده، شبکه‌سازی و آموزش و مربی‌گری. دوسوم رهبران بهره‌وری می‌گویند این نوع «تعاملات خرد» افزایش داشته است. از آنجا که مدیران می‌خواهند دستاوردهای بهره‌وری به سبک دوران پاندمی در مدل کاری ترکیبی باقی بماند، باید فضاهای مناسبی را برای شکل گرفتن این تعاملات کوچک طراحی کنند و توسعه دهند.

مدیریت کردن متفاوت. پشتیبانی از لحظه‌های کوچک ارتباط بین کارکنان، نیازمند تغییرات قابل توجه در نحوه کار مدیران است. تقریباً همه مدیران شرکت‌کننده در نظرسنجی اذعان کرده‌اند که مدیریت از راه دور، با زمانی که کلیه کارمندان سر کار حاضرند تفاوت دارد، اما ریزه‌کاری‌های دیگر به این وضوح نیست. در بیش از نیمی از رهبران بهره‌وری که به مدیران خود نحوه هدایت موثر تیم را آموزش داده‌اند، تفاوت‌های جزئی قابل مشاهده

کوه نمک، استان بوشهر

